

KAWALEC (17) *sb m*

kawalec (16), **kabalec** (1) *Calep*.

Oba a oraz e jasne (w tym w drugim a 1 r. błędne znakowanie).

sg N kawalec (2). ◇ G kawalca (2). ◇ A kawalec (7). ◇ I kawalc(e)m (1). ◇ pl N kawalce (1). ◇ A kawalce (3). ◇ L kawalc(o)ch (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

*Część całości, kawalek; frustum Calep, Cn; crusta, crustum, fragmen, fragmentum, heliadum, lacinia, massa, offa, profecta, proficia, proficies, quadra, raudus (a. rodus) Cn (17) : á z ośtrości ciepła przyrodzone⁸⁰ á czałem też prawie z nyrek fie kawalcze subtelne oddzieraią *FalZioł* V 10v; *LibMal* 1546/117v, 121; *Frustum* – Sztuka, kabalec *Calep* 438a; Y nieináczey iedno iáko głodni krucy Do ścierwu zbieżeli fie, do pożarcia moiey Vbogiey máiętności, mużą te káwálce Dufznie wyrzucić, ktore ták łákomie żárli. *CiekPotr* 89.*

*kawalec czego (7): Kruk gdy káwalec mięfa miał/ Ná wyfokim drzewie fiedział *BierEz* K3; *GroicPorz* kkv; *BibRadz Act* 27/44; Kucharz też nie wiele fie vpracúie/ bo to kápúftą álbo iákim káwálcem zimney pieczonki odpráwi. *RejZwierc* 61v, 69v, 241v. Cf *Wyrażenie*.*

W charakterystycznych połączeniach: kawalec baraninki, mięsa, nosa, okrętu, pieczonki, słoniny, ucha.

*Wyrażenie: »kawalec chleba« = fragmentum a. frustum a. quadra panis Cn (1): Ná to mieyfce wolałbych iuż káwálec chlebá. *RejFig* Dd3.*

a. *Grudka* (5) : Mocz w kthorym káwálce widác/ á iefli go máło á mętny/ Zerwánie żyły v nyrek y v Pęchyrzá známionuie *SienLek* 27.

*kawalec czego (4): Ktory ípułfca łudu [!] káwálce ná kftałt kryftálu w wielkiey zimnoći/ á potem zrofkázania iego powienie floneczny á ciepły wiátr ták iż fie ono wfłytko rołpłynie *RejPs* 216v; *RejPos* 74, 270v; *RejZwierc* 239.*

W charakterystycznych połączeniach: kawalec gliny, lodu, srebra, szkła.

Synonimy: kęs, odcinek, odrzaz, splacheć, sztuka, ucinek, zrzaz; a. brełka, gruwastka.